

Nr 358

Av herr **Hermansson, Herbert, m. fl.**, om restitution av skatt på bensin, som förbrukas vid trädgårdsnäringen till bensindrivna jordfräsar m. m.

Enligt gällande bensinskatteförordning erhålles restitution med ett schablonmässigt fastställt belopp av 325 kronor om året av skatt för sådan bensin, som förbrukats vid jordbruket till bensindrivna traktorer. I begreppet jordbruk innefattas härvid även fältmässiga trädgårdsodlingar, som bedrivs i viss omfattning, under förutsättning att därvid vanliga fyrehjuliga traktorer användes. Däremot erhålles ingen restitution av skatt på bensin för mindre traktorer — jordfräsar och liknande tvåhjuliga traktorer — som mest förekommer inom trädgårdsnäringen.

De nuvarande bestämmelserna om restitution av skatt på bensin, som använts för annat ändamål än vägtransporter, missgynnar sålunda företagen inom trädgårdsnäringen. Då utvecklingen på trädgårdsodlingens område också tenderar att gå i riktning mot ökad maskin användning och antalet småtraktorer är i stigande, blir orättvisan i dessa traktorerers undantagande från restitutionsrätt alltmer framträdande. De ekonomiska förhållandena inom denna näring är heller icke sådana, att det kan finnas något motiv att belasta dess produktion med en extraskatt, något som nuvarande bestämmelser faktiskt innebär. Tvärtom, på grund av de liberala bestämmelserna för import av trädgårdsprodukter och det jämförelsevis höga svenska löneläget nödgas de svenska trädgårdsföretagarna utstå en hård priskonkurrens med utländska produkter, varigenom det ekonomiska utbytet starkt försämrats. Det måste under sådana förhållanden vara oriktigt att belasta ett betydelsefullt produktionsmedel inom trädgårdsodlingen med skatt för vägändamål och därigenom bromsa en mekaniseringsprocess, som är ägnad att öka den inhemska produktionens konkurrenskraft. Därför synes det oss angeläget, att denna utvecklingshämmande pålaga elimineras i enlighet med vad som skett i fråga om jordbrukets traktorer.

Frågan togs upp vid 1954 års riksdag i en motion (I: 466), som väcktes i anslutning till Kungl. Maj:ts proposition nr 112/1954 med förslag till förordning om automobilskatt m. m. Däri hemställdes, att vid den omprövning av ett vidgat restitutionsförfarande beträffande bensinskattemedel, som utlovats i propositionen, även måtte beaktas trädgårdsnäringens berättigade anspråk på restitution av sådan skatt beträffande vid drift av jordfräsar förbrukad bensin. Riksdagen beslöt också i enlighet härmed på utskottets tillstyrkan.

Starka skäl talar emellertid för att restitutionsfrågan blir föremål för avgörande beslut redan vid innevarande års riksdag. För det första är det närmast fråga om utvidgning av området för tillämpning av en redan godtagna princip. För det andra befinner sig den dominerande sektorn inom trädgårdsnäringen, de mindre och medelstora företagsenheterna, i en kris-situation som en följd av starkt avtagande lönsamhet. Ett belägg för detta utgör f. ö. den redovisning av tilltagande underskott som styrelsen för Alnarpinstitutet lämnat för den av institutet drivna trädgårdsrörelsen, vilken redovisning är intagen under nionde huvudtiteln i årets statsverksproposition. För det tredje och slutligen avsågs med den av finansministern i proposition nr 112/1954 omnämnda utredningen närmast att utröna i vad mån något enklare eller mera rättvist system för individuell restitution av bensinskatt beträffande jordbrukets bensindrivna traktorer än det nu gällande med schablonmässigt fastställda belopp skulle kunna utformas. En utvidgning av tillämpningsområdet för nu gällande system att omfatta även *trädgårdsnäringens* mindre traktorer kan sålunda inte utgöra något hinder för den blivande utredningen att pröva andra framkomstvägar för restitutionsprincipens tillämpning inom jordbruket.

Det torde ej heller stöta på några administrativa svårigheter att tillämpa det nu gällande systemet vid restitution av bensinskatt för trädgårdsnäringens traktorer. I ovan omnämnda motion uppskattades den genomsnittliga förbrukningen av bensin för en jordfräs till omkring 200 liter per år, vilket vid en skatt av 32 öre skulle betyda ett restitutionsbehov av ca 64 kronor. Denna bedömning torde dock ligga i underkant, och ett belopp av 75 kronor synes bättre svara mot den verkliga bensinförbrukningen. Det torde dock få ankomma på Kungl. Maj:t att slutgiltigt fastställa den summa som skall få restitueras.

Den förutsatta framtida omprövningen av restitutionsreglerna torde icke kunna leda till praktiska åtgärder inom snar framtid. Rättviseskäl och hänsyn till trädgårdsnäringens ekonomiska läge motiverar emellertid skyndsamt behandling.

Med anledning av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta om restitution av skatt på den bensin, som förbrukas vid trädgårdsnäringen till bensindrivna jordfräsar och andra mindre (enaxlade) traktorer; samt bemyndiga Kungl. Maj:t att förordna om sådan restitution och därvid fastställa ett schablonmässigt belopp av förslagsvis 75 kronor.

Stockholm den 26 januari 1955

Herbert Hermansson

Nils Theodor Larsson

Karl Persson